

VUODEN 1789 VAIKO 1848 TYYPPINEN VALLANKUMOUS?

Venäjän vallankumoukseen nähden on tärkeänä kysymyksenä se:

I meneekö se tsaarihallituksen *täydelliseen* kukistamiseen asti, tasavaltaan asti,

II vai rajoittuuko se tsaarivallan tyypistämiseen, rajoittamiseen, monarkkiseen perustuslakiin?

Eli toisin sanoen: onko kohtalonamme vuoden 1789 vaiko 1848 * tyyppinen vallankumous? (sanomme: *tyyppinen* estääksemme sellaisen järjettömän ajatuksen, että vuosien 1789 ja 1848 palaamattomasti ohimennyt yhteiskunnallispoliittinen ja kansainvälinen situaatio voi toistua).

Tuskinpa voitaneen epäillä sitä, että sosialidemokraatin on toivottava edellistä ja *pyrittävä* siihen.

Kuitenkin martynovilaisessa kysymyksenasettelussa hairahdutaan kokonaan hvostilaiseen vaatimattomamman vallankumouksen toivomiseen. Jälkimmäistä tyyppiä olevassa vallankumouksessa päästään kokonaan sellaisesta Martynoveja pelottavasta „vaarasta”, että proletariaatti ja talonpoikaisto ottavat vallan. Jälkimmäisessä tapauksessa sosialidemokratia on *jopa vallankumouksenkin suhteen* kiertämättömästi jäävä „oppositioon”, — Martynov nimittäin tahtookin jäädä oppositioon jopa vallankumouksenkin suhteen.

Herää kysymys, kummantyyppinen vallankumous on todennäköisempää?

I puolesta puhuu (1) se, että Venäjän alemmissä luokissa on karttunut suuttumusta ja vallankumouksellisuutta ver-

---

* NB (Nota bene — huomaa. *Toim*): tähän ehkä lisätään — „vaiko 1871”? Tätä kysymystä on käsiteltävä mahdollisena *vastaväitteenä*, joka meille tehdään monien ei-sosialidemokraattien taholta.

rattomasti enemmän kuin vuoden 1848 Saksassa. Murros on meillä oleva *jurkempi*, meillä ei ole ollut eikä ole *min-käänlaisia* väliasteita itsevaltiuden ja poliittisen vapauden välillä (zemstvo jää pois laskuista), meillä itsevaltius on aasialaismaisen neitseellistä. (2) Onneton sota tekee meillä vieläkin todennäköisemmäksi *äkkiromahduksen*, sillä se sotkee tsaarihallituksen lopullisesti. (3) Meillä on edullisempi kansainvälinen suhdanne, sillä proletaarinen Eurooppa ei anna Euroopan monarkeille mahdollisuutta auttaa Venäjän monarkiaa. (4) Tietoisesti-vallankumoukselliset puolueet, niiden kirjallisuus ja organisaatio ovat meillä kehitykseltään monta kertaa korkeammalla kuin vuosina 1789, 1848 ja 1871. (5) Meillä monet tsarismmin sortamat kansallisuudet, puolalaiset, suomenmaalaiset j.n.e., tekevät itsevaltiudenvastaisen rynnistyksen erikoisen tarmokkaaksi. (6) Talonpoikaisto on meillä tavattomaan häviötilaan saatettua, uskomattoman köyhtynyttä, eikä sillä ole enää kerrassaan mitään menetettävänään.

Kaikki nämä näkökohdat eivät tietenkään ole läheskään ehdottomia. Niiden vastapainoksi voidaan asettaa muita: (1) Feodalismmin jätteitä meillä on varsin vähän. (2) Hallitus on kokeneempi ja sen käytettävissä on runsaasti keinoja vallankumousvaaran selville saamiseksi. (3) Sota vaikeuttaa välitöntä vallankumouksellista purkausta tehtävillä, jotka vallankumoukseen nähden ovat toisarvoisia. Sota todistaa Venäjän vallankumouksellisten luokkien olevan heikkoja, jotka eivät olisi jaksaneet nousta ilman sotaa (vrt. Karl Kautsky, „Sosiaalinen vallankumous”). (4) Meillä ei ole muista maista sysäystä kumoukseen. (5) Venäjän pirstomiseen tähtäävät kansalliset liikkeet saattavat eristää vallankumouksestamme suuren joukon venäläistä suur- ja pikkuporvaristoa. (6) Proletariaatin ja porvariston antagonismi on meillä paljon syvällisempää kuin vv. 1789, 1848, 1871, sen vuoksi porvaristo tulee enemmän pelkäämään *proletaarista* vallankumousta ja helpommin heittäytyy taantumuksen syliin.

Tietysti vain historia voi registeröidä kaikki nämä + ja —. Meidän, sosialidemokratian, tehtävänä on *sysätä* porvarillista vallankumousta mahdollisimman pitkälle unohtamatta koskaan *perustehtäväämme*: proletariaatin itsenäistä organisaatiota.

Juuri tässä Martynov sekaantuukin. Täydellinen vallankumous on proletariaatin ja köyhän talonpoikaiston suorittamaa vallan valtaamista. Omatessaan vallan nämä luokat eivät voi olla pyrkimättä *sosialistiseen* vallankumoukseen. *Ergo** vallan valtaaminen, ollen aluksi askeleena *demokraattisessa* kumouksessa, *muuttuu* sosialistiseksi vallankumoukseksi olosuhteiden pakosta, vallankumouksen osanottajien tahdosta (ja väliin tietoisuudesta) riippumatta. *Ja tällöin romahdus on kiertämätön.* Ja koska sosialistisen vallankumouksen yritysten romahdus on kiertämätön, niin meidän (kuten teki Marx v. 1871 aavistaessaan ennakolta Pariisin kapinan kiertämättömän romahduksen) on *kehoitettava* proletariaattia *olemaan nousematta kapinaan*, odottamaan, järjestäytymään, *reculer pour mieux sauter***.

Martynovin (ja uuden „Iskran”) *ajatus* on oikeastaan tällainen, jos hän olisi ajatellut sen loppuun saakka.

Kirjoitettu maalis—huhtikuussa 1905

*Julkaistu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* — Siis. *Toim.*

** — perääntymään hypätäkseen paremmin. *Toim.*